

Koyil Mani

கோயில் மணி

The Newsletter of
Hindu Ahlaya Sangam Qld Inc.
PO. Box 77, Mt Ommaney QLD 4074 Australia

Oct/Nov/Dec 2016 Issue 3

Om Suryaya Namaha

Sri Selva Vinayakar Koyil

4915-4923 Mt Lindesay Hwy, South Maclean,

QLD 4280 AUSTRALIA. Tel: (07) 5547 7302

Message from the President

Welcome to our third publication of the "Koyil Mani".

The Hindu Ahlaya Sangam committee would like to extend its warm wishes for a prosperous and successful New Year to all the devotees and well wishers of the Sri Selva Vinayakar Temple. We have an exciting year ahead with many projects in the pipeline.

As mentioned in the second "Koyil Mani" publication, we are aiming to obtain the occupation certificate in the very near future. As you may appreciate, this has been a very time consuming and arduous process. Meanwhile, I am glad to announce that we have received the plumbing and drains compliance approval, food licence approval and fire authority approval.

As most of you have witnessed, the new temple landscaping project has come to fruition. This was one of many successful ventures of 2016 and I am sure you will all agree the temple grounds are more vibrant. Our next major projects will be to lay floor tiles, connect the transformer, install the outside lights and lay out a pathway for pedestrians to walk around the temple. We hope to complete these projects in early 2017.

In the past year, we have faced number of challenges and it is only with the support of the wider community we have managed to overcome them. Nevertheless, we have a long way to go and I am confident that we can achieve these goals in this new year. The Hindu Ahlaya Sangam Queensland Management Committee could not have achieved such feats without the support and goodwill of the temple devotees. I look forward to working with you all in 2017 to make the temple a greater success. The temple belongs to all devotees and we must maintain this momentum to pass on this sacred culture to the next generation. As such, the Hindu Ahlaya Sangam would like to commence religious classes for children of all ages on Sundays at the temple in the near future. Please contact any committee member or register your details at the ticketing counter for further information or to participate.

I want to thank the HASQ management committee and all volunteers who devote their time to make garlands, helping run the cafeteria, providing annathanam, cleaning the temple, painting the statues and walls, building, manning the ticketing counter, enlisting in the working bee, mowing the lawn, providing traffic control on festival days and gardening. There are many people who work tirelessly and with dedication for the prosperity of the temple. I wish to thank the devotee who has volunteered to repair our mowing machines and whipper snippers at no cost. Last but not least, I would like to make a special mention to the visiting Priests who have provided a wonderful spiritual sanctuary for worship for many of the devotees.

The Sri Selva Vinayakar temple is dependent on the charity of the devotees. Currently we are looking for sponsors for a ride on lawn mower to maintain the vast temple grounds. If you would be interested, please contact one of the committee members.

As a last note of safety, we urge all devotees to strictly observe traffic rules published on the temple website to enter the temple from Mt. Lindesay Highway, particularly on special or festival days as this hinders the flow of traffic. For further details, please refer to Sriselvavinayakar.org.

Once again, I wish you all a peaceful, healthy and prosperous 2017 and may Lord Selva Vinayakar shower his blessings on you.

Yours in service of Sri Selva Vinayakar,

Mr Muttiah Surendra

President, HASQ

Treasurer's Report

Hindu Ahlaya Sangam		
Receipts and Payments for the 11 Months to end of November 2016		
Opening Cash Book Balance as at 01/01/2016		\$ 46,961.00
Add: Total Receipts for the Period		\$ 587,657
		\$ 634,618.00
Less Payments		
Operating Expenses	\$ 214,500	
Capital Payments	\$ 264,363	
Creditors	\$ 48,678	
Total Payments		\$ 527,541
Balance as at 30/11/2016		107,077

NEWS FROM THE EXECUTIVE COMMITTEE

DONATIONS

As you will appreciate, the temple is operating from the generous donations; we receive from the general public. If you wish to donate any funds, please transfer by direct deposit to our bank account (A/C No is BSB NO: 064 000, A/C NO: 00906257), or get in touch with one of the committee members. You also can make the payment at the temple counter and all the donations will be given an official receipt.

NEW COUNTER

We hope you would have noticed the new receipting counter which was designed and build by some of the volunteers. Big thank you to some of the members who have given out their personal time to make the counter

NEW RECEIPTING SYSTEM

We have reached the final stages of implementing the new computerised ticketing system. We anticipate to go live with the new system from the latter part of January 2017. It is imperative that we train more volunteers to operate the system.

SANKADAHARA CHATURTHI

The HASQ Management Committee is looking for sponsors to host the “Sankadahara Chaturthi” festival, if you are interested, please get in touch with SurenT on 0433232794

FEEDBACK

It is important to receive feedback from the temple community so that we can improve the way in which temple is run and managed. Please contact one of the committee members. All the comments welcome and taken seriously.

VOLUNTEERS

We need more volunteers on regular basis to take part in temple cleaning, gardening, manning the counter and with food preparation. If you can help please call the temple president.

We are looking forward to the meet the new challenges of 2017 and ask Lord Ganesha to guide us in the right direction.

“Loka samastha sukhino bhavanthu”

We wish you all a happy and safe 2017.

Koyil Mani

Issue 3

Publication of Hindu Ahlaya Sangam Qld inc

Oct/Nov/Dec 2016

The goal of purified man, with the heightening of the love unto Siva is the significant teaching of the Periapuranam. From the vortex is the Periyapuranam's insight to see everything as Siva - Sivamayam. Sekillar moved on to focus the searchlight on attainment of inseparable union with Siva – Sivagathi, as the ultimate goal of the legion of Siva.

The purified man does not despise any devices for realising the presence of the imminent Siva. Siva stands revealed within, and are seen equally in outer forms as Lingam and other insignia, in which He reveals Himself.

There is a moving reference in the grand epic of Saivism, the Periyapuranam, which recounts the evolution of Saakya Nayanar, as a Sivajnani, who learnt to practise out of conviction the precepts of Saivism, even though he was brought up as a Buddhist. In the course of his spiritual life he discovered his intimate allegiance to the Saiva Neri and by Siva's grace became convinced of the validity of the four cardinal truths of the Saiva pathway – that there is the deed, the doer, the consequence of action, and the one who awards deserts to the doer. Saakya Nayanar realised that it was only Saiva Neri that showed the pathway to realising Siva's grace and by his silent devotion, he followed from within the light of Siva and attained Mukthi. He realised that outward rituals and forms of worship did not matter, so long as he took to ceaseless remembrance of the name of Siva. While outwardly remaining in the Buddhist fold, he attained the Feet of Siva and has a honoured place in the Periya Puranam as a Nayanar of Siva.

If we are sure of our goal and also sure of the pathway, as has been clarified in our approach to the Periyapuranam, we must not halt but proceed to the summit to find the totality of the Truth of Siva, the synthesis of the working of the gracious power of Chitha – Sakthi, and only then can we finally reach journey's end or as the Saiva Agamas would have it, the termination of the cycle of birth and death.

Editor: T Sivanathan

Thai Pongal

Thai Pongal

Thai Pongal is celebrated on the first day of the month Thai of the Tamil calendar. The day normally falls between 12th and 15th of the month of January in the Gregorian calendar. Thus, Thai is the first month of the Tamil Almanac, and Pongal is a dish of sweet concoction of rice, moong dal, jaggery and milk. This festival is celebrated by one and all as it is non-relevance to any particular religious faith. The whole Tamil population of the world celebrate it without any differences. Therefore it is widely known as "Tamil Thai Pongal" or the "Festival of the Tamils".

The Tamil festival of Thai Pongal is a thanks giving ceremony in which the farmers celebrate the event to thank the spirits of nature spirit, the Sun and the farm animals for their assistance in providing a successful harvest. The rest of the people celebrate the festival to pay their thanks to the farmers for the production of food. Overall, it is a festival to encourage social cohesiveness and unite people by bringing them together in a common function. There are many songs about Thai Pongal and there is much Tamil literature about it.

Customs & Celebrations

Thai Pongal generally includes customs & celebrations that are the expression of jubilation over life's renewal. On Thai Pongal, the family begins the day early. Every member of the family gets up early in the morning, bathes, puts on new clothes and gathers in the front of the garden (muttram) to cook the traditional Pongal (rice pudding). The front garden is pre-prepared for this ceremonious cooking. A flat square pitch is made and decorated with kolam drawings, and it is exposed to the direct sun light. A fire wood hearth will be set up using three bricks. The cooking begins by putting a clay pot with water on the hearth.

A senior member of the family conduct the cooking and the rest of the family dutifully assists him or her or watches the event. When the water has boiled the rice is put into the pot - after a member the family ceremoniously puts three handful of rice in first. The other ingredients of this special dish are chakkarai (brown cane sugar) or katkandu (sugar candy), milk (cow's milk or coconut milk), roasted green gram (payaru), raisins, cashew nuts and few pods of cardamom.

When the meal is ready it is first put on a banana leaf and the family pray for few minutes to thank the nature sprit, the sun and farmers.

Then the meal (Pongal) is served with fruits (banana and mango) among the family. Later it will be shared with neighbours, friends and relatives. Although every household makes the food, sharing each others 'Pongal' is the one of the important features of the event. Some Hindu scholars believe that the rice is ceremoniously cooked on the Thai Pongal day because of its importance as a potent symbol of auspiciousness and fertility. The evenings are spent attending cultural events or visiting relatives and friends.

Mattu Pongal

The day of the Thai Pongal is devoted to thanksgiving to cattle. The farmers pay great attention to the animals which have ploughed the fields and drawn the carts throughout the year. To show his gratitude for this invaluable service the animals are bathed, their horns are painted in red, blue, yellow and green. Their foreheads are smeared with turmeric and kumkum. Their necks are adorned with colorful garlands. Pooja is offered to them and Pongal is given in plenty. This is called Mattu Pongal.

Pongal Festival in Tamil Nadu

Pongal Festival

Pongal is a four-days-long harvest festival celebrated in Tamil Nadu, a southern state of India. For as long as people have been planting and gathering food, there has been some form of harvest festival. Pongal, one of the most important popular Hindu festivals of the year. This four-day festival of thanksgiving to nature takes its name from the Tamil word meaning "to boil" and is held in the month of Thai (January-February) during the season when rice and other cereals, sugar-cane, and turmeric (an essential ingredient in Tamil cooking) are harvested.

Mid-January is an important time in the Tamil calendar. The harvest festival, Pongal, falls typically on the 14th or the 15th of January and is the quintessential 'Tamil Festival'. Pongal is a harvest festival, a traditional occasion for giving thanks to nature, for celebrating the life cycles that give us grain. Tamilians say 'Thai pirandhaal vazhi pirakkum', and believe that knotty family problems will be solved with the advent of the Tamil month Thai that begins on Pongal day. This is traditionally the month of weddings. This is not a surprise in a largely agricultural community - the riches gained from a good harvest form the economic basis for expensive family occasions like weddings.

The First Day

This first day is celebrated as Bhogi festival in honor of Lord Indra, the supreme ruler of clouds that give rains. Homage is paid to Lord Indra for the abundance of harvest, thereby bringing plenty and prosperity to the land. Another ritual observed on this day is Bhogi Mantalu, when useless household articles are thrown into a fire made of wood and cow-dung cakes. Girls dance around the bonfire, singing songs in praise of the gods, the spring and the harvest. The significance of the bonfire, in which is burnt the agricultural wastes and firewood is to keep warm during the last lap of winter.

The Second Day

On the second day of Pongal, the puja or act of ceremonial worship is performed when rice is boiled in milk outdoors in a earthenware pot and is then symbolically offered to the sun-god along with other oblations. All people wear traditional dress and markings, and their is an interesting ritual where husband and wife dispose off elegant ritual utensils specially used for the puja. In the village, the Pongal ceremony is carried out more simply but with the same devotion. In accordance with the appointed ritual a turmeric plant is tied around the pot in which the rice will be boiled. The offerings include the two sticks of sugar-cane in background and coconut and bananas in the dish. A common feature of the puja, in addition to the offerings, is the kolam, the auspicious design which is traditionally traced in white lime powder before the house in the early morning after bathing.

The Third Day

The third day is known as Mattu Pongal, the day of Pongal for cows. Multi-colored beads, tinkling bells, sheaves of corn and flower garlands are tied around the neck of the cattle and then are worshiped. They are fed with Pongal and taken to the village centers. The resounding of their bells attract the villagers as the young men race each other's cattle. The entire atmosphere becomes festive and full of fun and revelry. Arati is performed on them, so as to ward off the evil eye. According to a legend, once Shiva asked his bull, Basava, to go to the earth and ask the mortals to have an oil massage and bath every day and to eat once a month. Inadvertently, Basava announced that everyone should eat daily and have an oil bath once a month. This mistake enraged Shiva who then cursed Basava, banishing him to live on the earth forever. He would have to plough the fields and help people produce more food. Thus the association of this day with cattle.

The Fourth Day

The Fourth day is known as Knau or Kannaum Pongal day. On this day, a turmeric leaf is washed and is then placed on the ground. On this leaf are placed, the left overs of sweet Pongal and Venn Pongal, ordinary rice as well as rice colored red and yellow, betel leaves, betel nuts, two pieces of sugarcane, turmeric leaves, and plantains. In Tamil Nadu women perform this ritual before bathing in the morning. All the women, young and old, of the house assemble in the courtyard. The rice is placed in the centre of the leaf, while the women ask that the house and family of their brothers should prosper. Arati is performed for the brothers with turmeric water, limestone and rice, and this water is sprinkled on the kolam in front of the house.

Makar Sankranti

Makar Sankranti is a harvest festival celebrated in India, Nepal and parts of Bangladesh in various cultural forms. It is one of the most auspicious days for Hindus all over India and in other countries. It is celebrated with pomp and devotion in almost all the states of India in various forms. There are many other harvest festivals called by different names in different parts of India. Makar Sankranti is a festival of the harvest season when the Sun enters the Tropic of Capricorn or 'Makar'. It usually coincides with 14th or 15th of January every year corresponding to the month of 'Magh' according to the Hindu solar calendar.

Significance The day signifies the beginning of the summer and the harvest season. It also signifies the northward journey of Sun which is called 'Uttarayan'. People discard old things for new ones, forget old enmities and pray to god and offer food to their ancestors with the start of the harvesting season and end of the winter months. People attend holy fairs like the 'Kumbh Mela' in Prayag and the 'Gangasagar Mela' at the junction of River Ganges and the Bay of Bengal and take a dip in the holy waters to wash off their sins.

Celebration & Rituals in Various Parts 'Makar Sankranti' celebrations take on different names and hues in different region of India.

- **Goa and Maharastra** - 'Makar Sankranti' is celebrated for three consecutive days - 'Bhoghi', 'Sankrant' and 'Kinkrant' in honor of 'Goddess Sankranti' who killed 'Sankrasur Rakhsasa' or Demon on this day. Married women celebrate 'Haldi-Kumkum' while the men and boys fly kites. People distribute 'til-gul laddoos' made from jaggery and sesame seeds among themselves.

- **Odisha** - According to the Puranas, 'Lord Surya' got over his anger with his son 'Shani', the master of 'Makar Rashi', and paid him a visit on this day. It is also believed that 'Lord Vishnu' killed all the 'Asuras' on this day and buried their heads under the 'Mandar Parvata' or mountain. All communities celebrate 'Makar Sankranti' by offering fresh fruits to 'Lord Surya'. 'Uttarayana Jatra' and 'Uttarayan Vandapana' of 'Lord Jagannath' are also celebrated at the 'Puri Temple'.

- **Andhra Pradesh and Telangana** - 'Makara Sankranti' is celebrated over four consecutive days in this region. The people light bonfires with old wooden furniture during the first day of 'Bhoghi' and distribute sweets. On 'Makara Sankranti' day people put on new clothes and offer prayers to the almighty and food to their ancestors. Women draw beautiful patterns on the ground with the help of colored powder. On 'Kanuma' day, food is shared with the livestock, birds and fish. Farmers pay their homage to nature's elements and offer gifts to gods and goddesses on 'Mukkanuma'. People participate in ox and bullock racing, cock fighting and kite flying.

- **Bihar and Jharkhand** - 'Makar Sankranti' is celebrated on the 14th and the 15th of January in this part. On 14th January, people have 'chura', 'gur', milk, curd, vegetables and sweets made from sesame seeds. Some people also enjoy flying kites. On 15th January, people perform worship and enjoy a dish of 'dahi-chura' followed by 'laddoos' made from sesame seeds. A special 'khichdi' accompanied with 'ghee', 'papad', 'chokha' and 'achhaar' is served to the people in the evening.

- **Delhi and Haryana** - The people in these places celebrate the 'Sakraat' or 'Sankranti' festival with 'halwa', 'kheer' and 'ghee' while men visit their sisters' homes with gifts. The women sing folk songs giving away gifts known as 'Manana' to their in-laws.

- **Karnataka** - The festival is called 'Suggi' here. Girls wear new clothes and exchange plates containing a mixture of white sesame seeds, dried coconut, groundnuts and jaggery with other families. Women also create beautiful designs with multi-colored powder on the ground. The cattle are decorated and taken out in processions called 'Kichchu Haayisuvudu'.

- **Himachal Pradesh** - During the festival known as 'Magha Saaji' in this region, people get up early in the morning, have a bath at the springs and visit their neighbors. They gather at temples to pray and enjoy 'khichdi' with 'chach' and 'ghee'. During the evening people participate in folk dance known as 'Naati' accompanied by singing.

- **Kerala** - People attend the 'Makaravilakku' celebrations at the pilgrimage spot of 'Sabarimala' and see the star of 'Makara Jyoti' and get the blessings of 'Lord Ayyappan'.

- **Uttarakhand** - During 'Makar Sankranti' people have a bath in holy rivers, attend fairs, and distribute 'khichdi'. Children wear necklaces of beads of various forms which have been designed out of 'ghee' and flour' sweetened with 'gur' and sing songs early in the morning to welcome back the migratory birds during 'Kale Kauva' or 'Ghunghutia' celebrations.

- **Punjab** - In this region the festival is known as 'Maghi Sangrand' in which the people have an early bath and light sesame oil lamps to drive away evil, wash away sins and bring prosperity. They participate in their famous 'bhangra' dances and enjoy having 'khichdi' jiggery and 'kheer'. The people light big bonfires in the evenings and sing and dance around it.

- **Rajasthan and Madhya Pradesh** - The people of these states celebrate 'Makar Sanranti' by having local delicacies like 'pheerni' 'kheer', 'pakodi', 'laddoo' and other such stuff. Married women exchange gifts while

others give gifts, fruits, 'khichdi' and such things in charity. People fill the skies with kites and try to bring down the kites of others.

- **West Bengal** - The people of this state celebrate 'Makar Sankranti' as 'Poush Sankranti' with sweets known as 'pitha' and worship 'Godess Lakshmi' on this day. People living in the hills of Darjeeling call this festival 'Magey Sanrati' and worship 'Lord Shiva'. People from all parts of the country gather at the 'Ganga Sagar Mela' to take a dip and pray.

Swami Vivekananda Biography

Swami Vivekananda real name was Narendranath Dutta. He was born on January 12, 1863 in Calcutta. His father's name was Vishwanath Dutta and his mother's name Bhuvaneshwari Devi. Narendranath acquired the name of Swami Vivekananda when he became a monk.

As a child Narendra was very lively and naughty. He was good in studies as well as in games. He

Born: January 12, 1863

Died: July 4, 1902

Achievements: Played a major role in spiritual enlightenment of Indian masses; Spread Vedanta philosophy in the West; established Ramakrishna Mission for the service of the poor.

Swami Vivekananda was one of the most influential spiritual leaders of Vedanta philosophy. He was the chief disciple of Ramakrishna Paramahansa and was the founder of Ramakrishna Math and Ramakrishna Mission. Swami Vivekananda was the living embodiment of sacrifice and dedicated his life to the country and yearned for the progress of the poor, the helpless and the downtrodden. He showed a beacon of light to a nation that had lost faith in its ability under British rule and inspired self-confidence among Indians that they are second to none. His ringing words and masterful oratory galvanized the slumbering nation.

studied instrumental and vocal music and also practiced meditation from a very early age. Even when Narendra was young he questioned the validity of superstitious customs and discrimination based on caste and religion. As a child Narendra had great respect for sanyasis (ascetics). He would give away anything to anybody if asked for. Whenever a beggar asked for alms, he would give him anything he had. Thus from childhood Narendra had the spirit of sacrifice and renunciation.

In 1879, Narendra passed matriculation and entered Presidency College, Calcutta. After one year, he joined the Scottish Church College, Calcutta and studied philosophy. He studied western logic, western philosophy and history of European nations. As he advanced in his studies, his thinking faculty developed. Doubts regarding existence of God started to arise in Narendra's mind. This made him associate with the Brahmo Samaj, an important religious movement of the time, led by Keshab Chandra Sen. But the Samaj's congregational prayers and devotional songs could not satisfy Narendra's zeal to realise God.

During this time Narendra came to know of Sri Ramakrishna Pramahans of Dakshineswar. Sri Ramakrishna was a priest in the temple of Goddess Kali. He was not a scholar. But he was a great devotee. It was being said of him that he had realized God. Once, Narendra went to Dakshineswar to with his friends see him. He asked Ramakrishna, whether he had seen God. The instantaneous answer from Ramakrishna was, "Yes, I have seen God, just as I see you here, only in a more clear sense." Narendra was astounded and puzzled. He could feel the man's words were honest and uttered from depths of experience. He started visiting Ramakrishna frequently.

It was in Narendra's nature to test something thoroughly before he could accept it. He would not accept Ramakrishna as his guru without a test. Ramakrishna used to say that, in order to realize God, one should give up the desire for money and women. One day Narendra hid a rupee under his pillow. Sri Ramakrishna, who had gone out, came into the room and stretched himself on the cot. At once he jumped up as if bitten by a scorpion. When he shook the mattress, the rupee coin fell down. Later he came to know that it was the doing of Narendra. Narendra accepted Sri Ramakrishna as his guru and took training under him for five years in the Advaita Vedanta, the philosophy of non-dualism. Sri Ramakrishna passed away in 1886 and nominated Narendra as his successor. After his death Narendra and a core group of Ramakrishna's disciples took vows to become monks and renounce everything, and started living in a supposedly haunted house in Baranagore.

In 1890, Narendra set out on a long journey. He covered the length and breadth of the country. He visited Varanasi, Ayodhya, Agra, Vrindavan, Alwar etc. Narendra acquired the name of Swami Vivekananda during the journey. It is said that he was given the name Vivekananda by Maharaja of Khetri for his discrimination of things, good and bad. During his journey, Vivekananda stayed at king's palaces, as well as at the huts of the poor. He came in close contact with the cultures of

different regions of India and various classes of people in India. Vivekananda observed the imbalance in society and tyranny in the name of caste. He realised the need for a national rejuvenation if India was to survive at all.

Swami Vivekananda reached Kanyakumari, the southernmost tip of the Indian subcontinent on December 24, 1892. He swam across the sea and started meditating on a lone rock. He meditated for three days and said later that he meditated about the past, present and future of India. The rock is presently popular as Vivekananda memorial and is a major tourist destination.

In 1893, Swami Vivekananda went to America to attend the Conference of World Religions in Chicago. He earned wild applause for beginning his address with the famous words, "Sisters and brothers of America." Swamiji mesmerized everyone in America with his masterful oratory. Wherever he went, he dwelt at length on the greatness of Indian Culture. He spoke with spontaneous ease on every topic, be it History, Sociology, Philosophy or Literature. He deplored the malicious propaganda that had been unleashed by the Christian missionaries in India. Swami Vivekananda also went to England. Many people became his disciples. Most famous among them was Margaret Nivedita'. She came to India and settled here.

Swami Vivekananda returned to India in 1897 after four years of touring in the West. He started disseminating the message of spiritual development among Indians. He realized that social service was possible only through the concerted efforts on an organized mission. To achieve this objective, Swami Vivekananda started Sri Ramakrishna Mission in 1897 and formulated its ideology and goal. During the next two years he bought a site at Belur on the banks of the Ganga, constructed the buildings and established the Ramakrishna Math. He once again toured the West from January 1899 to December 1900.

Swami Vivekananda died on July 4, 1902 at Belur Math near Calcutta.

From <http://www.iloveindia.com/> By M A Srirajalingam

அவரவர் நிலையில் அவரவர் பெரியவரே!

ஜனவரி - 12 சுவாமி விவேகானந்தர் பிறந்த தினம்!

இன்றைய உலகத்தில் மனிதகுலம் சந்திக்கும் பல பிரச்சனைகளுக்கும், 'நீ பெரியவனா நான் பெரியவனா?' என்ற ஈகோதான் காரணம். ஒவ்வொருவருமே அவரவர் நிலையில் பெரியவர்தான். இதை ஓர் அழகான கதையின் மூலம் விளக்குகிறார், சுவாமி விவேகானந்தர்.

ஓர் அரசன் தனது நாட்டுக்கு வரும் துறவிகளைப் பார்த்து, "துறவியாரே, உயர்ந்தவன் யார்... உலகத்தைத் துறந்து துறவியானவனா, இல்லை தன்னுடைய கடமைகளைச் செய்து வாழும் இல்லறத்தானா?" என்று கேட்பது வழக்கம்.

பலரும் அரசனின் கேள்விக்கு பதில் சொல்ல முன்வந்தார்கள். துறவிதான் உயர்ந்தவர் என்று சொன்னால், அதை நிரூபிக்கும்படி சொல்வான். தவறினால், அவர்களை இல்லறத்தில் ஈடுபடும்படி கட்டளையிடுவான். இல்லறத்தானே உயர்ந்தவன் என்றால், அதை நிரூபிக்கும்படி சொல்வான்.

தவறினால், அப்படிச் சொன்ன துறவியரையும் இல்லறத்தில் ஈடுபடும்படி கட்டளை இடுவான். ஒருநாள் துறவி ஒருவர் அந்த அரசனைச் சந்திக்க வந்தார். அவரிடமும் அரசன் வழக்கம்போல் தனது கேள்வியைக் கேட்டான். அதற்கு அந்தத் துறவி மற்றவர்களைப் போல் பதில் சொல்லாமல், “அவரவர் நிலையில் இருந்து தவறாமல் இருக்கும்போது, இருவரும் சமமானவர்களே” என்று பதில் சொன்னார். அரசன் வழக்கம்போல் அந்தத் துறவி சொன்னதை நிரூபிக்கச் சொன்னான்.

துறவியும், “நான் அதை நிரூபிக்கிறேன். ஆனால், நீங்கள் என்னுடன் வந்து, நான் வாழ்வதுபோல் சில நாள் வாழவேண்டும்” என்றார். அரசனும் ஒப்புக்கொள்ளவே இருவரும் பயணத்தைத் தொடங்கினர். பல தேசங்களின் வழியாக பயணம் செய்தவர்கள், கடைசியாக ஒரு தேசத்தின் தலைநகருக்கு வந்தனர். அன்றைக்கு அந்தத் தலைநகரமே விழாக் கோலம் பூண்டிருந்தது. காரணம், அந்த தேசத்தின் இளவரசிக்கு அன்றைக்கு சுயம்வரம் நடைபெற இருந்ததுதான். அழகிலும் அறிவிலும் மிகச் சிறந்து விளங்கிய அந்த இளவரசிக்கு இதற்கு முன்பு பல முறை சுயம்வரம் நடைபெற்றது. ஆனால், சுயம்வரத்தில் பங்கேற்றவர்களில் யாரையுமே அந்த இளவரசிக்குப் பிடிக்கவில்லை. இந்த முறையாவது தன்னுடைய மகள் தகுந்த மணமகனைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அந்நாட்டு அரசர் பிரமாண்டமான முறையில் ஏற்பாடுகள் செய்திருந்தார்.

சுயம்வரம் நடைபெற்ற மண்டபத்துக்கு நம்முடைய துறவியும் அரசனும் வந்து சேர்ந்தனர். சுயம்வரம் தொடங்கியது. இளவரசி சுயம்வர மண்டபத்தைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தாள். வந்திருந்த யாரையுமே அவளுக்குப் பிடிக்கவில்லை.

அந்தநேரம் பார்த்து தேஜஸ் நிறைந்த இளம் துறவி ஒருவர் சுயம்வர மண்டபத்துக்குள் பிரவேசித்தார். அந்த இளம் துறவியைப் பார்த்ததுமே இளவரசிக்கு மிகவும் பிடித்துவிட்டது. அவருக்கு தன் கையில் இருந்த மாலையைச் சூட்டப்போனாள். பதறி விலகிய அந்த இளம் துறவி, “நான் சந்நியாசி. உன்னை என்னால் திருமணம் செய்துகொள்ள முடியாது” என்று மறுத்துவிட்டார். ஆனால், இளவரசி பிடிவாதமாக இருக்கவே, அரசர் அந்த இளம் துறவியிடம், “என் பெண்ணை கல்யாணம் செய்துகொண்டால் என்னுடைய தேசத்துக்கே நீங்கள் ராஜாவாக ஆகலாம்” என்று ஆசை வார்த்தைகள் கூறினார்.

அதற்கு ஒப்புக் கொள்ளாத துறவி, மண்டபத்தில் இருந்து வேகமாக வெளியேறி விட்டார். அவரையே கல்யாணம் செய்துகொள்ள விரும்பிய இளவரசி, அந்த துறவிக்குப் பின்னாலேயே செல்லத் தொடங்கிவிட்டாள்

நம்முடைய துறவி தன்னுடன் வந்த அரசனையும் அழைத்துக்கொண்டு இளவரசிக்குத் தெரியாமல் பின்தொடர்ந்தார். அந்த இளம் துறவி பல மைல்கள் நடந்து சென்று ஒரு காட்டுக்குள் நுழைந்து, மறைந்துவிட்டார். அவரைக் காணாமல் தவித்த இளவரசி ஒரு மரத்தின் அடியில் உட்கார்ந்துகொண்டு அழ ஆரம்பித்துவிட்டாள். அப்போது இளவரசிக்கு அருகில் வந்த நம்முடைய துறவியும் அரசனும் அவளிடம், “பெண்ணே, வருத்தப் படாதே. நீ அரண்மனைக்குச் செல்வதுதான் நல்லது. ஆனால், இப்போது இருட்டிவிட்டதால், இன்றைய இரவை இந்த மரத்தடியில் கழித்துவிட்டு, விடிந்ததும் உன்னை அழைத்துச் சென்று உன்னுடைய அரண் மனையில் விட்டுவிடுகிறோம்” என்றனர். வேறு வழி இல்லாததால் இளவரசியும் சம்மதித்தாள்.

அந்த மரத்தில் இரண்டு பறவைகள் தங்களுடைய மூன்று குஞ்சுகளுடன் வாழ்ந்து வந்தன. ‘தங்கள் மரத்தின் அடியில் வந்து தங்கி இருக்கும் மூவரும் அதிதிகள். அவர்களை உபசரிப்பது தங்களுடைய கடமை’ என்று நினைத்த ஆண் பறவை, எங்கோ சென்று எரிந்துகொண்டு இருந்த ஒரு சுள்ளியை எடுத்து வந்து அவர்களுக்கு அருகில் போட்டது. அரசனும் துறவியும் மேலும் சில சுள்ளிகளைப் போட்டு அக்னி வளர்த்து அந்த வெப்பத்தில் தங்களை வருத்திய குளிரைப் போக்கிக்கொண்டனர். பின்னும் அந்த ஆண்பறவை தன் துணையிடம், “நம்முடைய விருந்தினர்கள் பசியுடன் இருக்கிறார்கள். அவர்களை உபசரிப்பது நமது கடமை. எனவே,

நான் தீயில் விழுந்துவிடுகிறேன். என்னை உண்டு அவர்கள் பசியாறட்டும்” என்று சொல்லியபடியே தீயில் விழுந்துவிட்டது. அரசனும் துறவியும் பதறிப்போனார்கள். பின்னர், பெண்பறவையானது தன்னையும் அவர்களுக்கு இரையாக்க நினைத்து, குஞ்சுகளுக்கு ஆறுதல் சொல்லிவிட்டு தீயில் விழுந்துவிட்டது. தாய்ப் பறவையைத் தொடர்ந்து மூன்று குஞ்சுகளும் தங்கள் பெற்றோர்களைப் போலவே தங்களையும் அவர்களுக்கு இரையாக்க நினைத்து தீயில் விழுந்து விட்டன.

துறவியும், அரசனும், இளவரசியும் பறவைகளின் தியாகத்தைக் கண்டு சிலிர்த்துப் போனார்கள். அதற்குப் பிறகு அவர்களால் எப்படி பசியாறமுடியும்? அதற்கு அவர்களுக்கு எப்படி மனம் வரும்? பசியுடனே இருந்த மூவரும்

பொழுது விடிந்ததும் காட்டில் இருந்து புறப்பட்டனர்.

இளவரசியை அரண்மனையில் விட்டுவிட்டுத் திரும்பும்போது, துறவி, “அரசே, அவரவர் நிலையில் அவரவர் உயர்ந்தவர் என்பதை நீ இப்போது புரிந்துகொண்டிருப்பாய் என்று நம்புகிறேன். நீ இல்லறத்தானாக வாழ விரும்பினால், அந்தப் பறவைகளைப் போல் எந்த நிமிடமும் நீ மற்றவர்களுக்காக தியாகம் செய்யத் தயாராக இருக்கவேண்டும். உலகைத் துறந்து வாழ விரும்பினால், மிக அழகான இளம்பெண்ணையும், பேரரசையும் உதறிச் சென்ற அந்த இளம் துறவியைப் போல் இரு. அவரவர் நிலையில் அவரவர் பெரியவரே. ஆனால், ஒருவருடைய கடமை மற்றவருடைய கடமையாக ஆகாது” என்றார். அரசனும் புரிந்துகொண்டு அவரை வணங்கி விடைபெற்றான்.

உலகைத் திருத்த நாம் யார்?

ஓர் ஊரில் ஏழை ஒருவன் இருந்தான். அவனுக்கு எல்லா செல்வங்களையும் பெற்று வாழவேண்டும் என்று ஆசை. எப்படியாவது ஒரு பூதத்தை வசப்படுத்தி விட்டால், தான் விரும்பும் எதையும் கொண்டு வருமாறு செய்யலாம் என்று அவன் கேள்விப்பட்டான். பூதத்தைப் பிடித்துத் தருபவரைத் தேடி அலைந்தான். கடைசியாக, சக்தி வாய்ந்த முனிவர் ஒருவரிடம் போய்ச் சேர்ந்து, அவரது உதவியை நாடினான்.

“பூதத்தை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்யப் போகிறாய்?” என்று கேட்டார் அந்த முனிவர். அதற்கு அவன், “முனிவரே, எனக்காக வேலை செய்வதற்குத்தான் பூதம் வேண்டும். தயவுசெய்து அதைப் பிடிப்பது எப்படி என்று எனக்குச் சொல்லிக் கொடுங்கள்” என்று வேண்டினான். அதற்கு அந்த முனிவர், “வீணாகக் குழம்பாமல் வீட்டுக்குப் போ” என்று அறிவுரை கூறி அனுப்பினார்.

ஆனால், முனிவர் சொன்னதை அவன் கேட்கவில்லை. தொடர்ந்து வற்புறுத்தினான். அவனுடைய வற்புறுத்தலைத் தாங்கமுடியாத முனிவர், “இதோ, இந்த மந்திரத்தைப் பெற்றுக்கொள். இந்த மந்திரத்தை சொன்னால் பூதம் வரும், நீ சொல்கிற வேலைகளையெல்லாம் செய்யும். ஆனால், ஒரு விஷயத்தில் நீ எச்சரிக்கையாக

இந்த உலகத்தில் இருக்கும் மனிதர்களிடம் குறைகளும் நிறைகளும் எப்போதும் இருக்கவே செய்கின்றன. அதை யாராலும் மாற்ற முடியாது. காரணம், அதுதான் இயல்பு. ஒருவருடைய இயல்பு எப்படியோ அப்படியே அவரை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். ஏற்றுக்கொள்ளா விட்டாலும் பரவாயில்லை. அவர்களைத் திருத்துகிறேன் என்று முயற்சி செய்யக் கூடாது. அதனால் நமக்குத்தான் துன்பம் ஏற்படும். இந்த உண்மையை உணர்த்தும் வகையில் சுவாமி விவேகானந்தர் கூறி இருக்கும் கதை இது...

இருக்கவேண்டும். பூதங்கள் பயங்கரமானவை. அதற்கு நீ எப்போதும் வேலை கொடுத்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். தவறினாயோ அது உன் உயிரை வாங்கிவிடும்” என்ற கூறி, மந்திரத்தை உபதேசித்தார்.

நேராக ஒரு காட்டுக்குச் சென்ற அவன் அங்கு அமர்ந்து, முனிவர் கொடுத்த மந்திரத்தை ஜபிக்க ஆரம்பித்தான். நெடுநேரத்துக்குப் பிறகு ஒரு பெரிய பூதம் அவன் முன் தோன்றி, “நான் ஒரு பூதம். உன் மந்திர சக்திக்குக் கட்டுப்பட்டுள்ளேன். ஆனால், நீ எப்போதும் எனக்கு வேலை தந்துகொண்டே இருக்க வேண்டும். தவறினால் அடுத்த கணம் உன்னையே கொன்று விடுவேன்” என்று கூறியது. உடனே அந்த மனிதன், “எனக்கு ஓர் அரண்மனை கட்டு” என்றான். “தயார், அரண்மனை கட்டியாகி விட்டது” என்றது பூதம். “பணம் கொண்டு வா” என்றான். “இதோ நீ விரும்பிய பணம்” என்று பணத்தைக் கொடுத்தது பூதம். “இந்தக் காட்டை அழித்து, இங்கே ஒரு நகரத்தை உருவாக்கு” என்றான். அடுத்த கணமே “தயார்” என்றது பூதம். காடு அழிந்து நகரம் உருவாகியது.

“இனி என்ன?” என்று கேட்டது பூதம். இனிமேல் இந்த பூதத்துக்குக் கொடுக்க எந்த வேலையும் இல்லையே, எதைக் கொடுத்தாலும் ஒரு கணத்தில் செய்து விடுகிறதே என்று எண்ணிய அவனைப் பயம் பிடித்துக்கொண்டது. அதற்குள் அந்தப் பூதம், “வேலை கொடுக்கிறாயா? இல்லை உன்னை விழுங்கட்டுமா?” என்று உறுமியது. அந்த அப்பாவியால் அதற்கு எந்த வேலையும் கொடுக்க முடியவில்லை. அஞ்சி நடுங்கிய அவன் ஒரே ஓட்டமாக முனிவரிடம் ஓடினான். “சுவாமி, என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்” என்று கதறினான். நடந்ததை விவரித்தான்.

அதற்குள் பூதம் அங்கேயே வந்துவிட்டது. அந்த மனிதன் நடுநடுங்கி, தன்னைக் காப்பாற்றுமாறு முனிவரிடம் கெஞ்சினான். முனிவர் அவனிடம், “பயப்படாதே. நீ தப்ப நான் ஒரு வழி கூறுகிறேன். சுருண்ட வாலுடன் அதோ ஒரு நாய் நிற்கிறதே, பார்த்தாயா... வாளை உருவி அதன் வாலை வெட்டு. அதை அந்தப் பூதத்திடம் கொடுத்து நேராக்கும்படி சொல்” என்றார். அவனும் அவ்வாறே வெட்டி, பூதத்திடம் கொடுத்து, “இதை நேராக்கு” என்றான். பூதம் சுருண்ட நாய்வாலைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு, நிதானமாகவும், எச்சரிக்கையாகவும் நிமிர்த்தியது. ஆனால் விட்ட மறுகணமே அந்த வால் சுருண்டுகொண்டது. மறுபடியும் மிகுந்த சிரமத்துடன் நிதானமாக நிமிர்த்தியது. விட்டால் பழைய கதைதான்!

இப்படியே நாட்கணக்கில் முயன்ற பூதம் இறுதியில் களைத்துவிட்டது. அதன் பிறகு அது அந்த மனிதரைப் பார்த்து, “என் வாழ்நாளில் இப்படி ஒரு சங்கடத்தில் மாட்டியதில்லை. நாம் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வோம். நீ என்னை விட்டுவிடு. நான் உனக்குக் கொடுத்த அனைத்தையும் அதற்குப் பதிலாக வைத்துக்கொள். நான் உனக்கு துன்பமும் தர மாட்டேன்” என்றது. அந்த மனிதன் மகிழ்ச்சியோடு பூதத்தின் உடன்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டான்.

இந்த உலகமும் நாயின் சுருண்ட வால்போல்தான் இருக்கிறது. அதை நிமிர்த்துவதற்காக மனிதர்கள் காலங் காலமாக முயன்று வருகிறார்கள். ஆனால், விட்டவுடனே சுருண்டு கொள்கிறது. பற்றில்லாமல் செயல் புரிவது எப்படி என்பதை

முதலில் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் மனிதன் கொள்கை வெறியன் ஆக மாட்டான்.

‘இந்த உலகம் நாயின் சுருண்ட வால் போன்றது, அது ஒருபோதும் நேராகாது’ என்று தெரிந்து கொண்டால், நாம் கொள்கை வெறியர்களாக மாற மாட்டோம். கொள்கைவெறி மட்டும் இல்லாதிருந்தால் உலகம் இப்போது இருப்பதை விட எவ்வளவோ மேன்மையுற்றிருக்கும்.

கொள்கைவெறியைத் தவிர்த்தால் மட்டுமே உங்களால் திறமையுடன் செயல்பட முடியும். சமமான மனமும், அமைதியும், ஆராய்ந்து தெளியும் குணமும், குளிர்ந்த சிந்தனையும், மிகுந்த கருணையும், அன்பும் உடையவன்தான் உலகிற்கு நன்மை செய்கிறான்; அதன்மூலம் தனக்கும் நல்லது செய்துகொள்கிறான்.

புதியதோர் உலகம் செய்வோம்

ஜனவரி 12, அன்று விவேகானந்தர் பிறந்த நாள்

- * உயர்ந்த லட்சியம், உறுதியான மனநிலை ஆகிய இரண்டும் பெற்றவர்கள் உலகையே புதிதாய் மாற்றி சரித்திரம் படைப்பது உறுதி. அவர்களை இந்த உலகமே போற்றி வணங்கும்.
- * கருணை கொண்ட மனமே இனிய சொர்க்கம். உதவும் மனப்பான்மையோடு பிறருக்கு கொடுத்து மகிழ்பவனே பேறு பெற்றவன்.
- * உன்னைத் தவிர வேறு யாராலும் உன்னை மகிழ்விக்கவோ, துன்பப்படுத்தவோ முடியாது. தன்னலத்தை ஒழித்தால் தான் உண்மையான மகிழ்ச்சியைப் பெற முடியும்.
- * மிகப் பெரிய பலவீனத்தையும் கூட பெரிய நன்மையாகவும், வலிமையாகவும் மாற்றி விட முடியும். உங்களின் குறை, தவறைக் கூட பெரும்பேறாக கருதுங்கள்.
- * சுதந்திரம் இல்லாத எதுவும் வளர்ச்சியடைய முடியாது. சுதந்திரமே வளர்ச்சிக்கான ஆணி வேர் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்.
- * உங்களுக்குப் பிடித்ததை செய்ய விரும்புவது போல மற்றவர்களையும் அவர்களுக்கு விருப்பமானதைச் செய்ய அனுமதியுங்கள்.
- * எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து பாருங்கள். ஆனால், உங்கள் கருத்தில் உறுதியாக இருங்கள். யாருடைய வலையிலும் சிக்கி விடாமல் விழிப்புடன் இருங்கள்.

- * அதிகாரம் செலுத்த விரும்பினால் முதலில் கீழ்ப்படிந்து நடக்க கற்றுக் கொள்ளுங்கள். தலைமை வகிப்பவர்கள் முதலில் பணிவைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.
- * ஒவ்வொருவரின் விதியும் அவரவர் கையில் தான் இருக்கிறது. விதையின் சக்தி மரமாக வளர்வது போல, மனதின் சக்தியே நம் வாழ்க்கையாக மலர்கிறது.
- * உங்கள் மீது முழுநம்பிக்கை கொள்ளுங்கள். அந்த நம்பிக்கையின் மீது எழுந்து நில்லுங்கள். வலிமையுடையவர்களாக இருங்கள். வாழ்விற்கு தேவையானது இதுவே.
- * மகத்தான செயல் எதையும் கடின உழைப்பு இல்லாமல் சாதிக்க முடியாது. பொறுப்புணர்ச்சியும், பொறுமையும் கொண்டவர்கள் உழைப்பின் உதவியால் வாழ்வில் வெற்றி பெறுகின்றனர்.
- * யார் எது சொன்னாலும் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். சரி என்று கூடச் சொல்லுங்கள். ஆனால் உங்களின் சொந்தக் கருத்தில் நிலைத்து நில்லுங்கள்.
- * யார் மீதும் குற்றம் சுமத்துவது எளிது. ஆனால் குணத்தை அறிந்து பாராட்டுவது எல்லோராலும் இயலாத விஷயமாகும்.
- * பலவீனப்படுத்தும் எந்த விஷயத்தையும் விஷம் போல உதறித் தள்ளி விடுங்கள். அது உடல், மனம், ஆன்மிகம் சார்ந்த எதுவாக வேண்டுமானாலும் இருந்து விட்டுப் போகட்டும்.
- * ஒரு துளி செயல் என்பது இருபதாயிரம் வெற்றுப்பேச்சுகளை விட மேலானது. அதனால் பேச்சை புறந்தள்ளி விட்டு செயலில் முழுமூச்சாக ஈடுபடுங்கள்.

அழைக்கிறார் வீரத்துறவி

ஆறுமுகநாவலர் சைவ வினாவிடை

- ஒருவர் தாம் வணங்கும் வணக்கத்தை எப்படிப் புத்தி பண்ணல் வேண்டும்?

“இவ்வணக்கம் இவருக்கன்று, இவரிடத்து வேறற நிற்கும் சிவபெருமானுக்கேயாம்” என்று புத்தி பண்ணல் வேண்டும். அப்படிச் செய்யாதவர் அவ்வணக்கத்தால் ஆகிய பயனை இழப்பர்.

- ஒருவர் தம்மைப் பிறர் வணங்கும் வணக்கத்தை எப்படிப் புத்தி பண்ணல் வேண்டும்?

“இவ்வணக்கம் நமக்கன்று, நம்மிடத்து வேறற நிற்கும் சிவபெருமானுக்கேயாம்” என்று புத்தி பண்ணல் வேண்டும். அப்படிச் செய்யாதவர் சிவத்திரவியத்தைக் கவர்ந்தவராவார்.

Lessons for Kids From Mahabharata:

Mahabharata can be regarded as the most valuable treasure for today's generation. It has got everything that is required for a better living. It teaches the basic ethics a human should have to lead a proper life. Its teachings can be attractive to kids as they can be told as stories.

Here is something interesting and relevant from Mahabharata, which every child should know.

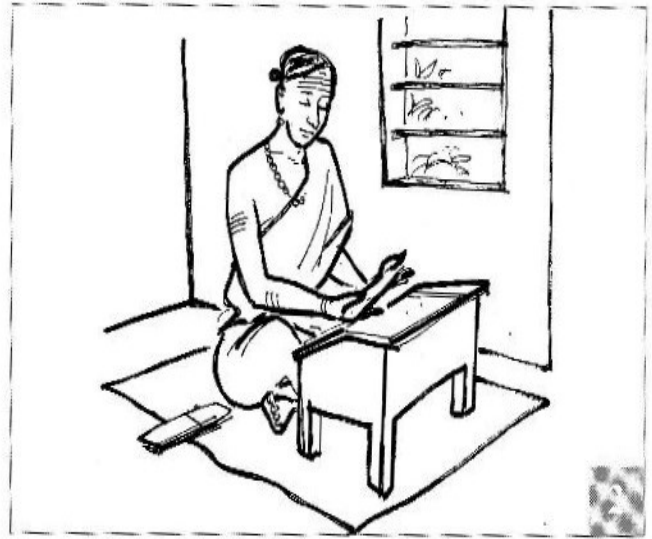
- Jealousy is the primary cause of misery. This can be understood from Ghandhari, the mother of Kauravas. Therefore, advise your kids to share and spread love without any negative feelings.
- Envy is the main reason behind budding rivalry, and it can cause maximum damage to an individual. This can be understood from the relationship of Kauravas and Pandavas, which finally leads to the destruction of the Kuru clan. Advise your kids against developing hard feelings or prejudice against anyone.
- A bad company can ruin you from the roots. This can be understood from the characterisation of the great Karna. Though he is a great warrior, incredibly talented and a humble human, his friendship with Duryodhana led to his downfall. Therefore, teach your children to choose their company correctly and carefully.
- Do have faith in the Lord Almighty, irrespective of your abilities. This can be clearly understood from the way the mighty Arjuna believes in Lord Krishna.
- A wrong step taken during any stage of life can show its effects for a lifetime. This can be understood from the life of Kunti, who hides the fact about the birth of her eldest son Karna.
- Therefore, teach your child to lead a fair life and explain them the need of speaking the truth irrespective of the consequences.
- Never ill-treat a woman, because it may cause devastation and a total downfall. This is evident from the life of Duryodhana and his brother Dhusyasana. Parents, teach your little munchkins to respect women.
- Never get addicted to a dangerous practice, because it can make you lose your worth and downgrade your growth. This is pretty clear from the story of Yudhishtira, who lost everything for his craving towards the game of dice. Teach your children to have control of their self and make them know their limits.

Manikka Vasakar Story for Kids

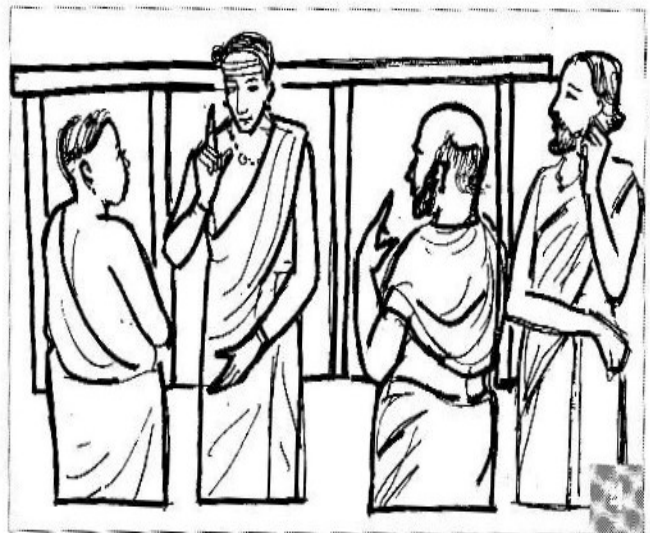
Near the city of Madurai in south Tamilnadu, famous even now for the grand and huge temple of goddess Meenakshi and Sundareswara (a name of Siva which means the handsome lord), was born Manicka Vanchagar (one whose words are like precious gems) about 1100 years ago.

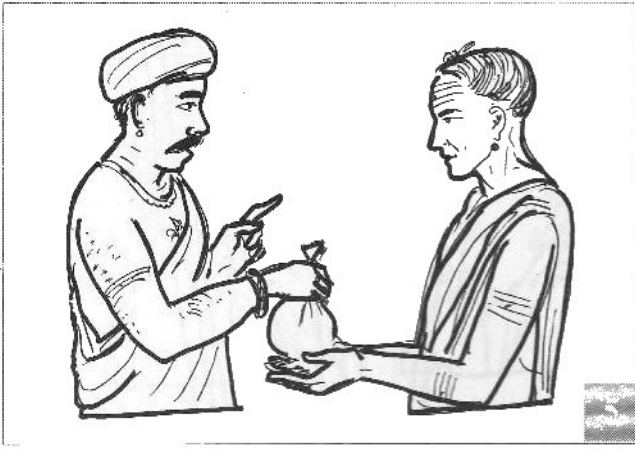
He was a precocious child and gained mastery of many subjects even as a young man.

This came to the notice of the Pandya king in search of a person for the post of Prime Minister. He tested him and found him suitable and appointed him as the P.M. straight away.

As the Prime Minister the young man was extremely successful. He was a great administrator, loved by the people, and respected and valued greatly by the king. But he was a great devotee of Siva and longed for His grace.

The king came to know that excellent horses had arrived from Arabian countries in the east coastal towns and sent the Prime Minister with enough money to buy a large number of horses for his army.

The Prime Minister started on his mission; but on the way, in a place called Thirupperunthurai, he saw a saintly person whose spiritual power attracted him like a big magnet.

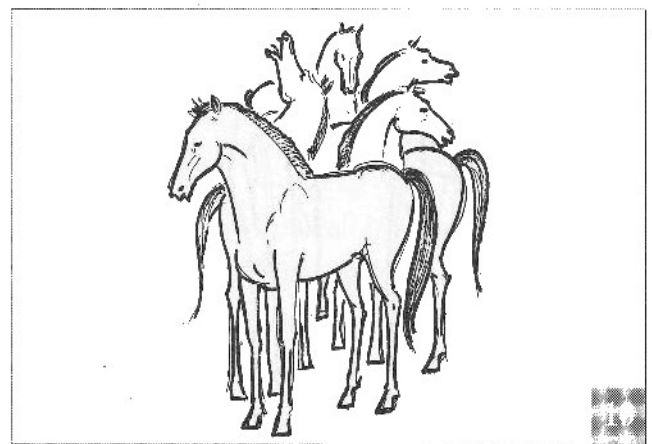
Closer contact with the saint showed the young man that he had met his divine Guru who alone could fulfill his spiritual needs. So he forgot his business and devoted himself to the service of the Guru.

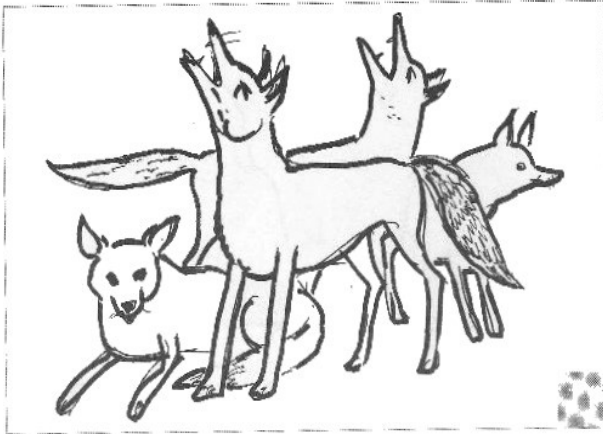
The king came to know through his spies that the Prime Minister was not at all buying the horses and instead was spending the money for renovating the temple in that place and for charitable purposes as bidden by his Guru.

The king was mighty angry and ordered the arrest of the Prime Minister. The Guru asked him not to worry and tell the king that the horses had indeed been purchased and would be arriving a few days later.

The king was sorry for his haste and freed the Prime Minister. The horses, indeed, arrived on the date indicated by the Prime Minister. They were grand looking and worth much more than the money spent.

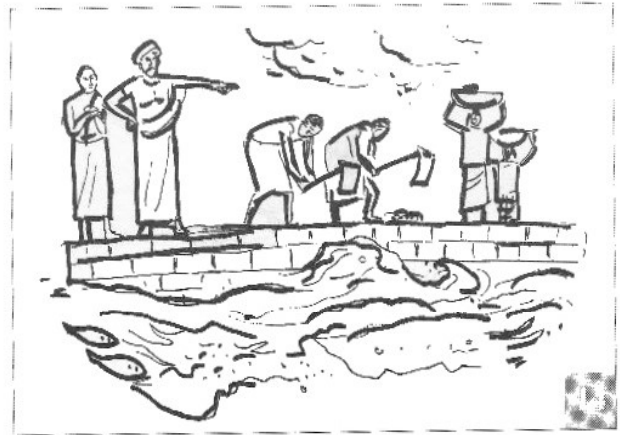
But in the night, from the stable came peculiar noises. An Inspection showed that the horses had turned into foxes. They were driven away.

The king was even more angry this time because he felt that the Prime Minister had played a magic trick on him and cheated him. The Prime Minister was again put in prison with orders to inflict all sorts of pain on him.

Manicka Vachagar was not in the least disturbed by the changing fortunes in his life. He had totally surrendered to his Guru and realised that Lord Shiva had come in the form of the Guru.

In the meanwhile, there was a flood in the river near Madurai and the king ordered every single citizen to contribute his or her labour to strengthen the banks of the river and raise their heights.

A poor old woman devoted to Lord Siva prayed for his help and He came in the form of a man to work on behalf of the woman in return for some cookies.

The man was found to be very slow in his work and so the king hit on his back with a cane. I.o. The man was laughing but every single man and woman, including the king near the river, got hit on their back by some invisible canes.

17. The king realised that Siva had come in the form of that man and begged his pardon.

18. Lord Siva pointed out that it was wrong to compel weak and old people to work in such cases. Incidentally, he made the king realise the greatness of devotion and spiritual height of Manicka Vachagar.

19. The king apologised to Lord Siva and Manicka Vachagar and allowed the latter to resign from his post and devote himself totally to God.

20. Manicka Vachagar's verses are so full of devotion and beauty that there is a saying that any one whose heart does not melt on reading them, must bereally a hard hearted person whom no words can move.

- O. P. V.

Courtesy: Spiritual Impressions.

ஐயனார் யார்? ஐயப்பன் யார்?

தெரிந்ததும் தெரியாததும்

முகவுரை

சிவபெருமான் முழுமுதற்கடவுளாவார். அவரே உலகங்கள் எல்லாவற்குந் தலைவர். உலகில் காணப்படும் பல்வேறு சமயங்களுக்கெல்லாம் பல்வேறு கடவுளர் உளரெனக் கொண்டால் அது இறைவன் தன்மையோடு மாறுபடுவதாகும். அதனாற்றான் அநுபூதிமாண்கள் எச்சமயத்தைச் சேர்ந்த எவராவது எக்கடவுளையாவது வழிபட்டால் அக்கடவுளின் உருவில் வந்து அவர்களுக்கு அருள்புரிபவர் சிவனே என்று மிகத்தெளிவாகக் கூறியுள்ளனர்.

“எவ்வுருவில் யார் ஒருவர் உள்குவார் உள்ளத்துள் அவ்வுருபாய்த் தோன்றி அருள் கொடுப்பான்” ..... திருக்கைலாய ஞான உலா

“யாதொரு தெய்வங் கண்மீர் அத்தெய்வமாகியாங்கே மாதொரு பாகனார்தான் வருவர்.....”

சிவஞானசித்தியார்

“விரிவிலா அறிவினோர்கள் வேறொரு சமயஞ்செய்தே

எரிவினாற் சொன்னாரேனும் எம்பிராற் கேற்றதாகும்” ..... தேவாரம் - அப்பர்

பல்வேறு சமயங்கள் கூறும் பல்வேறு கடவுள்களுக்குள் சிவத்திற்கும் பெரிய வேறுபாடு உண்டு. சிவத்தை அல்லாத வேறு தெய்வங்களுக்கு தோற்றம், முடிவு, இறப்பு, பிறப்பு உண்டு. சிவத்திற்கு இவ் வேறுபாடு கிடையா. சிவன்- சுயம்பு, தானாகவே தேன்றியவன் - தனக்கு மேலாக வேறொரு தலைவன் இல்லாதவன். இப்படியான முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் துஷ்டநிற்கிரக சிஷ்ட பரிபாலனம் செய்யும் பொருட்டு பல திருமுர்த்தங்களை ஆன்மாக்களின் பொருட்டு எடுத்தருளுகின்றான். அத்திருமுர்த்தங்கள் விநாயகர், முருகன், ஐயனார், வைரவர், வீரபத்திரர் என்போராவர். ஒவ்வொரு முர்த்தங்களும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பங்களில் தோற்றப்பட்டவைகளாகும். இவர்கள் எல்லாம் சிவபரஞ்சடரின் அம்சங்களே. அவரின் வேறுபடாதவர்களாவர்.

ஐயனார் வரலாறு

திருமாலுக்கும் சிவபெருமானுக்கும் தோன்றியவர் ஐயனார். “சாத்தனை மகனா வைத்தார்” என நாவுக்கரசர் பாடல் கூறுகிறது. சாத்தன், சாத்தனார், சாத்தா, சாஸ்தா ஆகியவை ஐயனாரது மறுபெயர்கள்.

ஓர் அசுரன் கடுந்தவம் புரிந்து எவர் தலையிலும் அவ்வசுரன் கைப்பட்டால், அவர்களது உடல் முழுதும் பஸ்மமாய்ப் போய்விடக் கூடிய வரத்தைப் பெற்றான். அசுரர்கட்கும் தேவர்கட்கும் எப்போதும் பகைமை. தேவர்கள் என்ன செய்வதென்று தெரியாது திகைத்தனர். பஸ்மாகூரன் தான் பெற்ற வரத்தை இறைவனிடமே பரீட்சிக்கப் பார்த்தான். சிவபெருமான் தலையிலேயே அவ்வசுரன் கையை வைக்கத் தாவினான். சிவபெருமான் அ.தறிந்து மறைந்துவிட்டார். இது கண்டு தேவர்கள் அக்கொடிய அசுரனை அழிக்கும்படி மகாவிஷ்ணுவிடம் கேட்டனர். உடனே மகாவிஷ்ணு மோகினி வடிவடன் அவ்வசுரனிடம் தோன்றி அசுரனைத் தன் மோகினி வடிவைப் பார்த்து விரும்பிக் காமவசப்படும்படி செய்தார். அசுரன் மோகினியைத் தழுவ விரைந்தான். மேகினி ரூபராய விஷ்ணு அவ்வசுரனிடம் அவன் தவத்தை மெச்சிப் பேசி “உன்னை நான் விரும்பி உன் தழுவலைப் பெறவே இங்கு வந்துளேன். ஆயின் நீ செய்த தவத்தின் நீண்ட கால எல்லையினால் நீ குளிக்கவில்லை. உன் உடம்பு அழுக்குப் படிந்துள்ளது. ஆகவே நீ நீராடிச் சுத்தனாய் வந்து என்னைத் தழுவ” என்றார். அசுரன் அது கேட்டு நீராடிச்சென்றான். எங்கும் தேடியும் நீர்நிலை காணவில்லை. இறுதியில் ஒரு சிறு குட்டையில் மிக மிகச் சொற்பமாக தண்ணீர் வரண்டு நிலத்தோடு ஒட்டியிருந்தது. அதில் மிகவும் சிரமப்பட்டு அசுரன் தன் கையினால் நீரை எடுத்துத் தன் ஒவ்வொரு அங்கத்தையும் சுத்தம் செய்தான். ஈற்றில் தன் தலையைச் சுத்தம் செய்யத் தன் கை நீரைத் தலையில் இட்டு அழுத்திய போது அசுரன் தான் பெற்ற வரத்தின்படி தன் கையாலேயே சாம்பராகினான். இப்படி அசுரன் அழிந்த வரலாற்றை அந்த மோகினி ரூபரான விஷ்ணு அதே வடிவத்தோடு சென்று சிவபிரானிடம் கூறினார். அம்மோகினியைச் சிவபிரான் கண்டு மதி மயங்கினார். அது பொழுது சிவபிரானின் கையில் இருந்து பிறந்தவரே ஐயனார். அதனால் அவருக்கு அரிஹர புத்திரர் எனப் பெயர் துலங்கியது. இந்த ஐயனார் சாத்தர், பாலசாத்தர், மஹாசாத்தர், வீணாசாத்தர், யோகசாத்தர்,

தர்மாசாத்தர் எனப் பலவாறான திருக்கோலத்தில் கரிய நீலநிறமுடையவராயும், பூரணை (சந்திரனின் மகள்), புட்கலை (சூரியனின் மகள்) மணாளனாகவும் விளங்கி சைவர்களாலும் வைணவர்களாலும் வணங்கப்பட்டு வருகிறார்.

மகாசாத்தனாகிய ஐயனார் இந்திரனின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி தன்னுடைய சேனைத்தலைவராகிய வீரமாகாளர் மூலம் இந்திராணிக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தார் என்று கந்தப்புராணங் கூறுகின்றது. திருமால் மச்சாவதாரத்தில் மீன் வடிவங் கொண்டு துன்பஞ் செய்வதைக்கண்ட பரம தயாநிதியாகிய சிவபெருமான் சாத்தனாரை ஏவ அவர் மீன் வடிவங் கொண்டிருந்த திருமாலை அடக்கினார் என உபதேச காண்டம் உணர்த்துகின்றது.

ஐயனாரின் அவதாரமே ஐயப்பன்

மிகப்பழங்காலத்தில் பாண்டியர் மரபில் தோன்றிய பந்தள அரசன் ஒரு நாள் வேட்டைக்கு காட்டிற்குச் சென்றான். சென்ற அரசன் தன் பரிபாலனருடன் பம்பா நதியை அடைந்தான். அரசனுக்குப் பச்சிளங்குழந்தை ஒன்று அழுங்குரல் கேட்டது. சத்தம் வந்த திசை மன்னன் சென்றான். தன்னந்தனியே அக் குழந்தை அழுதுகொண்டிருப்பதைக் கண்டான். மகப்பேறில்லாத அம் மன்னன் மகிழ்ச்சியுடன் அக்குழந்தையை அரண்மனைக்கு எடுத்துச் சென்றான். மன்னன் அக் குழந்தைக்கு மணிகண்டன் என்று பெயர் சூட்டி வளர்த்து வந்தான். மணிகண்டன் மகிழ்வுடன் வளர்ந்து வரும் நாளில் அரசியும் ஒரு குழந்தையைக் கருவுயிர்த்தாள். காலம் செல்லச்செல்ல அரசன் முதுமை எய்தியதனால் மணிகண்டனை அரசனாக்க மன்னன் முடிவு கொண்டான். இம்முடிவு அரசிக்கு விருப்பமின்மையால் மணிகண்டனைக் கொல்ல அரசி சூழ்ச்சியைநாடினாள். ஒருநாள் அரசி தனக்குத் தலைவலி என்று கூறி அதற்குப் புலிப்பால் கொண்டுவரும்படி மணிகண்டனை காட்டுக்கு அனுப்பினாள். வளர்ப்பன்னையின் வஞ்சம் உணராத மணிகண்டன் காட்டில் மறைந்திருந்த இந்திரனைச் சந்தித்தான். இந்திரனுக் கேற்பட்டிருந்த துன்பத்தை நீக்கினான். இந்திரன் மகிழ்சிப் பெருக்கால் தேவர்களை ஆண்புலிகளாகவும், பெண்புலிகளாகவும், புலிக்குட்டிகளாகவும் வடிவெடுக்கச் செய்து மணிகண்டன்பின் தொடருமாறு ஏவினான். மணிகண்டன் புலிக்கூட்டத்துடன் அரண்மனையை அடைய அது கண்டு அரசன் ஆச்சரியம் அடைந்தான். பின் மணிகண்டனை மன்னனாக முடிசூடும்படி வேண்ட மணிகண்டன் அவ்வேண்டுகோளை மறுத்து தியானத்திலும், தவத்திலும் தன் வாழ்க்கையைக் கழிப்பதற்காகச் சபரிமலைக்குச் சென்றான். பின் பந்தள அரசன்முன் முனிவர் தோன்றி மணிகண்டனின் உண்மை வரலாற்றைக் கூறினார். அரசன் சபரி மலையில் ஓர் ஆலயத்தை அமைத்து வழிபட்டு வந்தான். அவ் ஆலயமே கேரளத்தில் இன்று சபரிமலை ஐயப்பன் ஆலயமாக மிகப்பிரசித்தி பெற்று மிளிர்கின்றது. கேரள மக்களும், தமிழ்நாட்டு மக்களும், தமிழ்ஈழ மக்களும் இன்று உலகு எங்கும் வாழும் சைவ, வைணவ மக்களும் சபரிமலை யாத்திரையை மிகப்புனிதமும், பயனும் சிறப்பும் பொருந்திய ஒரு யாத்திரையாக மேற்கொண்டு வருகின்றனர். முருகப் பெருமானுக்கு ஆறுபடை வீடுகள் அமைந்திருப்பது போல ஐயப்ப சுவாமிகளுக்கும் ஆறுபடை வீடுகள் அமைந்து விளங்குகின்றன. ஐயப்ப சுவாமிகள் குளத்துப்புழாவில் பாலகனாகவும், எருமேலியில் வேடனாகவும், ஆரியங்காவில் கிரகத்தனாகவும், அச்சன் கோவிலில் வானப்பிரத்தனாகவும், சபரிமலையில் சந்நியாசியாகவும், காந்தமலையில் சீவன் முத்தனாகவும் காட்சியளிக்கின்றார். கேரள மக்களின் கண்கண்ட தெய்வமாகவும் குலதெய்வமாகவும் வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈந்தருளும் தெய்வமாகவும் ஐயப்பன் விளங்குகின்றான். சபரிமலை கேரளத்தின் ஒரு புண்ணிய புனித ஸ்தலமாக காட்சியளிக்கின்றது.

முடிவுரை

இதுவரை நாம் இங்கு கண்ட சிறு தொகுப்பிலிருந்து ஐயனார் சிவபரஞ்சுடரின் வேறல்லர் என்பதும், அவரின் திருமூர்த்தங்களில் ஒன்றென்பதும், ஐயனாரின் அவதாரமே ஐயப்பசாமி என்பதும் சைவர்களும் வைணவர்களும் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இத்துணைச் சிறப்புப் பொருந்திய ஐயனாரின் அவதாரமாம் ஐயப்பனை நாமும் நாளும் எமது செல்வ விநாயகர் திருக்கோயிலில், மனம் வாக்கு காயங்களினால் வணங்கி எமக்கு வேண்டிய பேறுகளைப் பெற்றுய்வோமாக.

ஐயனே சரணம்..... அப்பனே சரணம்.... ஐயப்பனே சரணம்.....

தொகுப்பு: த. சிவநாதன்

உண்மையான இறை பக்தி

தூய்மையான இறை நம்பிக்கை கொண்டவர்கள், 'நாம் சரியாக நடந்து கொண்டால், நமக்குரிய விளைவும் சரியானதாகவே இருக்கும்' என்ற மனத்தெளிவு பெற்றவர்களாக இருப்பர். அவர்களுக்கு அதை மீறிய எந்த சலுகையும் தேவையற்றது.

சிவனும், பார்வதியும் வான் வழியாக பூலோகத்தை கவனித்தபடி வலம் வந்து கொண்டிருந்தனர். அப்போது ஒரு மரத்தடியில் அமர்ந்திருந்த நபர், தன்னுடைய வேட்டியில் இருந்த கிழிசலை தைத்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் ஒரு சிவபக்தர். தன் பணிகளை செய்தபடி இறை சிந்தனையை தவறாது கடைப்பிடித்து வருபவர்.

அந்த நபரைக் கண்டதும், பார்வதியின் உள்ளம் பாசம் கொண்டது. சிவனைப் பார்த்து, 'மரத்தடியில் வீற்றிருக்கும் உங்கள் பக்தனைப் பார்த்தீர்களா?' என்றார்.

‘பார்த்தேன்’ என்றார் ஈசன்.

அன்னையோ, ‘பார்த்த பிறகு, கண்டும் காணாமல் போவது எப்படி? வாருங்கள். அவருக்கு ஏதேனும் வரம் கொடுத்து வளமை படுத்தி விட்டுப் போகலாம்’ என்று அழைத்தார்.

ஈசனுக்கு தன்னுடைய பக்தனைப் பற்றி நன்றாக தெரிந்திருந்தது. அவர் பார்வதியிடம், ‘தேவி! அவன் அந்த நிலையை எல்லாம் கடந்தவன். இப்போது அவனிடம் செல்வது வீண் வேலை. வேண்டாம் வா!. நாம் நம் வழியே செல்லலாம்’ என்றார்.

ஆனால் பார்வதி தேவி விடுவதாக இல்லை. சிவபெருமானை வற்புறுத்தி மரத்தடிக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

பின்னர் இருவரும் மரத்தடியில் அமர்ந்திருந்த நபரைப் பார்த்து, ‘வணக்கம்’ என்று கூறினர்.

தனக்கு வணக்கம் வைப்பது யார்? என்று தலை நிமிர்ந்து பார்த்த அந்த நபர், எதிரில் நின்ற சிவபெருமானையும், பார்வதியையும் பார்த்து மகிழ்ச்சி அடைந்தார். ‘அடடே.. எம்பெருமானும், பெருமாட்டியும்.. வாருங்கள்! வாருங்கள்!’ என்று வரவேற்று அவர்களுக்கு தாகம் தீர்க்க மோர் கொடுத்து உபசரித்தார்.

பின்னர் தன்னுடைய வேட்டியில் இருந்த கிழிசலை தைக்கும் பணியில் மும்முரமாகி விட்டார்.

சற்று நேரம் பொறுமையாக காத்திருந்த சிவபெருமானும், பார்வதியும்.. ‘சரி.. நாங்கள் புறப்படுகிறோம்’ என்று கூறினர்.

அந்த நபரும், ‘போய் வாருங்கள்’ என்று வணக்கம் செலுத்தி விட்டு, மீண்டும் வேட்டியின் கிழிசலைத் தைக்கத் தொடங்கிவிட்டார்.

பார்வதிதேவி சிவபெருமானை தூண்ட, ஈசன் ‘பக்தனே! நாங்கள் ஒருவருக்கு காட்சி கொடுத்து விட்டால், அவருக்கு வரம் கொடுக்காமல் போவதில்லை. எனவே நீ ஏதாவது கேள்.. தருகிறோம்’ என்றார்.

அந்த நபர் சிரித்தார். ‘வரமா...! உங்கள் தரிசனமே எனக்கு போதுமானது இறைவா! வரம் எதுவும் வேண்டாம். உங்கள் வழியைத் தொடருங்கள்’ என்று சொல்லிவிட்டு மீண்டும் பணியில் ஆழ்ந்தார்.

ஈசனுக்கு இது வீண் வேலை என்று தெரிந்தாலும், அம்பாள் விடுவதாக இல்லையே.. ஏதாவது வரம் கொடுக்காமல் செல்ல மாட்டோம் என்று இருவரும் பிடிவாதமாய் நிற்க.. இறுதியில் அந்த நபர் ஒரு வரம் கேட்டார்.

‘நான் தைக்கும் இந்த ஊசிக்கு பின்னாலேயே நூல் போக வேண்டும். அது போதும்’ என்றார்.

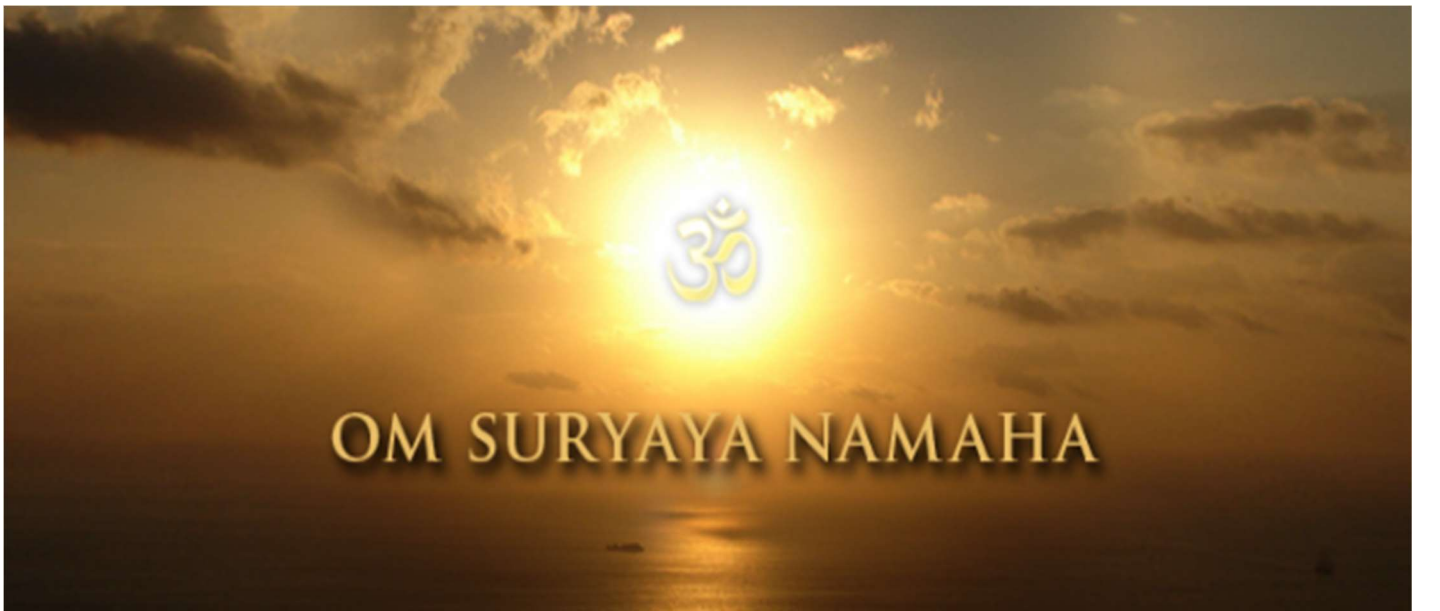
அனைத்தும் அறிந்த சிவன் புன்னகைத்தார்.. பார்வதி திகைத்தார். ‘அதுதான் ஏற்கனவே ஊசிக்குப் பின்னால் நூல் போகிறதே... இதற்கு நாங்கள் ஏன் வரம் தர வேண்டும்?’ என்றார் பார்வதி.

‘அதைத்தான் நானும் கேட்கிறேன். நான் ஒழுங்கு தவறாமல் வாழ்க்கை நடத்தி வருகிறேன். இறைவனையும் தவறாது தொழுது வருகிறேன். ஆகையால் எனக்கு வரவேண்டிய பலன் நியதிப்படி தானாக எனக்கு பின்னால் வருமே. இடையில் நீங்கள் எதற்கு எனக்கு வரம் தர வேண்டும்?’ என்றார் அந்த நபர்.

பார்வதிக்கு உண்மை விளங்கி விட்டது. ஈசனும் பார்வதியின் முகம் தெளிந்ததைக் கண்டு அதைப் புரிந்து கொண்டார்.

ஆம்! தூய்மையான இறை நம்பிக்கை கொண்டவர்கள், ‘நாம் சரியாக நடந்து கொண்டால், நமக்குரிய விளைவும் சரியானதாகவே இருக்கும்’ என்ற மனத்தெளிவு பெற்றவர்களாக இருப்பர். அவர்களுக்கு அதை மீறிய எந்த சலுகையும் தேவையற்றது.

நன்றி - “தினத்தந்தி” By M A Srirajalingam

Sri Selva Vinayakar Koyil

Opening Hours

Week Days Mornings: 7.00 am To 11.00 am

Week Ends Mornings: 7.00 am To 1.00 pm

All Afternoons: 5.00 pm To 8.30 pm

PUJA TIMES

WEEKDAYS: 9.00 am and 7.30 pm

WEEKENDS: 9.00 am and 6.00 pm

Those who wish to provide relevant articles in TAMIL or ENGLISH for publication in Koyil Mani please contact M A Srirajalingam on (07) 3715 8278 or Mr T. Sivanathan or any of the committee members. Articles in Simple Language would be given preference. Hindu Ahlaya Sangam Management Committee reserves the rights to accept, refuse or edit the material provided for publication.

For any information on Temple matters please contact **Surendra** on (07) 3376 6880

URL: <http://www.sriselvavinayakar.org> | Email: ssvkbrisbane@gmail.com | Phone: +61 7 5547 7302

Subscribe to Email Newsletters, follow us on facebook & twitter